

U S N E S E N Í

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Černým, Ph.D. v právní věci **žalobce: J. H.**, nar. „X“, bytem „X“, **proti žalované: České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5, **v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 9.1.2014, č.j. „X“, o invalidním důchodu,**

takto:

- I. Žaloba se odmítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

Žalobce se žalobou, ve znění jejího doplnění ze dne 14.11.2014, jež byla dána k poštovní přepravě dne 18.8.2014, a která byla adresována Okresnímu soudu v Litoměřicích, jež jím byla zaevidována pod sp. zn. 9 C 272/2014, domáhal zrušení rozhodnutí žalované ze dne 9.1.2014, č.j. „X“, jímž byly zamítnuty jeho námitky a potvrzeno rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 10.10.2013, č.j. „X“, kterým byl žalobci dle ustanovení § 56 odst. 1 písm. a) ve spojení s ustanovením § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, odňat invalidní důchod, jelikož žalobce již není invalidní, neboť jeho pracovní schopnost z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla pouze o 25 %.

Předně je nutné uvést, že k podání žaloby proti rozhodnutí správního orgánu podle ustanovení § 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., správní řád soudní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“), je legitimován ten, kdo tvrdí, že byl zkrácen na svých právech přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti. Podle ustanovení § 72 odst. 1 s.ř.s. lze žalobu **podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení** nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou. Podle ustanovení § 72 odst. 3 s.ř.s. také platí, že jestliže soud rozhodující v občanském soudním řízení zastavil řízení proto, že šlo o věc, v níž měla být podána žaloba proti rozhodnutí správního orgánu, může ten, kdo takovou žalobu v občanském soudním řízení podal, podat u věcně a místně příslušného soudu

žalobu ve správním soudnictví **do jednoho měsíce od právní moci rozhodnutí o zastavení řízení**. V takovém případě platí, že žaloba byla podána dnem, kdy došla soudu rozhodujícímu v občanském soudním řízení. Podle odst. 4 téhož ustanovení zmeškání lhůty pro podání žaloby nelze prominout.

Podle ustanovení § 40 odst. 1 s.ř.s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. Odst. 2 citovaného ustanovení pak stanovuje, že lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Podle odst. 3 tohoto ustanovení případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Podle odst. 4 téhož ustanovení je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.

Podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s.ř.s., nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením návrh odmítne, jestliže byl návrh podán předčasně nebo opožděně.

V nyní posuzovaném případě je třeba uvést, že shora zmíněná žaloba, ve znění jejího doplnění, byla ke zdejšímu soudu podána až v návaznosti na usnesení Okresního soudu v Litoměřicích ze dne 22.8.2014, č.j. 9 C 272/2014-6, jež nabylo právní moci dne 8.10.2014. Předmětným usnesením byla věc vedená tímto soudem pod sp. zn. 9 C 272/2014 postoupena zdejšímu soudu, jakožto věcně a místně příslušnému soudu, neboť žalobce podal žalobu u věcně a místně nepřislušného soudu, když k projednání dané věci je výlučně příslušný soud, který rozhoduje podle zvláštního právního předpisu ve správním soudnictví.

Aby soud mohl předmětnou žalobu vyhodnotit jako včasně podanou, je nezbytné, aby současně byly splněny dvě podmínky. Žaloba musí být podána do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení (viz ustanovení § 72 odst. 1 s.ř.s.), a v případě, že žaloba byla žalobcem nesprávně podána u soudu rozhodujícího v občanském soudním řízení, je nutné následně takovou žalobu podat u věcně a místně příslušného soudu rozhodujícího ve správním soudnictví, a to do jednoho měsíce od právní moci rozhodnutí civilního soudu o zastavení řízení (viz ustanovení § 72 odst. 3 s.ř.s.). Tento závěr koresponduje judikatuře Nejvyššího správního soudu (srov. např. rozsudek ze dne 27.9.2005, sp. zn. 3 As 30/2005, publ. pod č. 1405/2007 Sb. NSS, dostupný na www.nssoud.cz).

Z uvedeného vyplývá, že soud při posuzování včasnosti takové žaloby, tj. žaloby, jež byla podána u soudu rozhodujícího v civilním řízení, postupuje ve dvou fázích. Předně musí soud ověřit, zda byla žaloba u civilního soudu podána včas, tj. ve lhůtě dle ustanovení § 72 odst. 1 s.ř.s., a následně posuzuje, zda byla žaloba adresována věcně a místně příslušnému soudu ve správním soudnictví do jednoho měsíce od právní moci usnesení civilního soudu o zastavení řízení.

Soud proto v tomto případě musel nejprve ověřit, zda byla žalobcem předmětná žaloba u Okresního soudu v Litoměřicích podána ve lhůtě dvou měsíců poté, co mu bylo rozhodnutí žalované oznámeno. Žalovaná na základě výzvy soudu ze dne 26.11.2014, č.j. 75Ad 29/2014-18, předložila soudu kopii žalobou napadeného rozhodnutí s vyznačenou doložkou právní moci, jakož i kopii doručenky, tj. dokladu o doručení tohoto rozhodnutí žalobci. Z předložené doručenky soud zjistil, že napadené rozhodnutí bylo žalobcem osobně převzato dne

10.1.2014, když převzetí tohoto rozhodnutí žalobce stvrdil na zmíněné doručence svým podpisem. Vzhledem k této skutečnosti je třeba den **10.1.2014** v souladu s ustanovením § 72 odst. 1 s.ř.s. považovat za den oznámení rozhodnutí žalobci. Od tohoto dne, tj. od 10.1.2014, počala žalobci ve shodě s ustanovením § 72 odst. 1 s.ř.s. běžet dvouměsíční (nepřekročitelná) lhůta pro podání žaloby proti uvedeným rozhodnutím dle ustanovení § 65 a násl. s.ř.s. Dvouměsíční lhůta pro podání žaloby žalobci dle ustanovení § 72 odst. 1 s.ř.s. uplynula v pondělí dne **10.3.2014**. Vzhledem k tomu, že předmětná žaloba byla dána k poštovní přepravě až dne **18.8.2014**, je z této skutečnosti zcela zřetelné, že dotyčná žaloba byla žalobcem podána opožděně, a to o více než šest měsíců. Lze proto uzavřít, že dvouměsíční lhůta k včasnému podání žaloby proti zmíněnému rozhodnutí žalované nebyla ze strany žalobce dodržena, když tato lhůta u žalobou napadeného rozhodnutí marně uplynula dne **10.3.2014**. Z uvedeného je tak patrné, že v tomto konkrétním případě první nezbytná podmínka pro to, aby podanou žalobou bylo možné vyhodnotit jako včasnou, nebyla ze strany žalobce splněna. Jelikož obě shora zmíněné podmínky ohledně včasnosti žaloby je nezbytné splnit současně, přičemž první z těchto podmínek nebyla splněna, ztratilo z tohoto důvodu na významu posouzení splnění druhé podmínky, tj. zda byla žaloba u správního soudu podána do jednoho měsíce od právní moci usnesení civilního soudu u zastavení řízení.

S ohledem na výše uvedená příslušná ustanovení s.ř.s. nezbylo soudu nic jiného, než vyslovit, že předmětná žaloba byla ze strany žalobce podána opožděně, neboť nebyla dodržena zákonem stanovená dvouměsíční lhůta k jejímu podání. Z tohoto důvodu pak soud s odkazem na ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s.ř.s. ve výroku usnesení ad I. tuto žalobu pro opožděnost odmítl.

V důsledku odmítnutí žaloby současně soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 věty první s.ř.s. ve výroku usnesení ad II. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení. O soudním poplatku soud nerozhodoval, neboť v souzené věci se jednalo o řízení ve věcech důchodového pojištění, které je přímo ze zákona osvobozeno od poplatkové povinnosti.

Pro úplnost soud směrem k žalobci poznamenává, že ve věci nároku na invalidní důchod má možnost, pokud u něho dojde k nějaké změně (zhoršení) jeho zdravotního stavu, aby u žalované České správy sociálního zabezpečení opětovně zažádal o přiznání určitého stupně invalidního důchodu a inicioval tak nové správní řízení včetně případného soudního přezkumu v rámci správního soudnictví.

Závěrem soud dodává, že nepřehlédl, že Okresní soud v Litoměřicích shora zmíněným usnesením nesprávně rozhodl o tom, že věc se jako věcně a místně příslušnému orgánu postupuje Krajskému soudu v Ústí nad Labem. V posuzované věci měl totiž Okresní soud v Litoměřicích dle ustanovení § 104b odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, řízení o podané žalobě zastavit. Současně měl žalobce poučit o možnosti podat žalobu proti rozhodnutí žalované ve správním soudnictví, a to ve lhůtě jednoho měsíce od právní moci usnesení o zastavení řízení (viz ustanovení § 72 odst. 3 s.ř.s.), což se však nestalo. Uvedené pochybení Okresního soudu v Litoměřicích však nemohlo nijak zasáhnout do práv žalobce, neboť rozhodující okolností pro odmítnutí žaloby z důvodu opožděnosti byla skutečnost, že žalobce v rozporu s ustanovením § 72 odst. 1 s.ř.s. podal žalobu po marném uplynutí lhůty k jejímu podání.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ústí nad Labem dne 25. května 2015

JUDr. Petr Černý, Ph.D. v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Iva Tovarová